

KS. MAREK CHMIELEWSKI
TERESA PASZKOWSKA
STANISŁAW T. ZARZYCKI SAC

PRACE DOKTORSKIE I MAGISTERSKIE OBRONIONE W INSTYTUCIE TEOLOGII DUCHOWOŚCI KUL W ROKU 2005

I. KATEDRA TEOLOGII DUCHOWOŚCI KATOLICKIEJ

1. Prace doktorskie

Promotor: ks. dr hab. Marek Chmielewski, prof. KUL

Ryszard PALUCH (Gliwice), *Urzeczywistnianie świętości w świetle pism św. Urszuli Ledóchowskiej († 1939)* (obrona 20 VI 2005).

Zawsze żywo obecne w doktrynie i życiu Kościoła, zagadnienie świętości po Soborze Watykańskim II nabrało szczególnej ostrości (por. LG 39). Po tej linii szło także nauczanie i posługa Piotrowa Jana Pawła II. W liście apostolskim *Novo millennio ineunte*, programującym działalność Kościoła w trzecim tysiącleciu, papież napisał, że „perspektywą, w którą winna być wpisana cała działalność duszpasterska, jest perspektywa świętości” (NMI 30). Ponieważ jednak „istnieją różne indywidualne drogi do świętości”, wymagają one „prawdziwej pedagogiki świętości, która zdolna jest dostosować się do rytmu poszczególnych osób” (NMI 31).

W ten jakże bardzo aktualny obszar zainteresowań współczesnego Kościoła wpisuje się rozprawa doktorska p. Ryszarda Palucha, która jest bardzo obszernym (liczącym 449 stron) i niezwykle wnikliwym studium dotyczącym indywidualnych dróg i odpowiedniej do tego pedagogiki świętości według pism św. Urszuli Ledóchowskiej. Jest to pierwsze, a zatem pionierskie studium teologiczno-duchowe nad pismami świętej, w którym autor nie zadowolił się powielaniem opracowań biograficznych ani zwykłą rekonstrukcją jej poglądów, lecz dokonał oryginalnej, autorskiej analizy, nie szczędząc także krytyki poglądów samej świętej oraz opinii na temat jej doktryny.

Dla zrealizowania powziętego celu badawczego autor wyszedł od omówienia pojęcia świętości, a następnie – stosując metodę egzemplifikacji faktograficznej – ukazał, na jakich wzorach osobowych kształtowała się osobista

świętość Urszuli Ledóchowskiej, co nie pozostawało bez wpływu na jej koncepcję świętości. Efektem takiego kierunku badań, już we wstępnej fazie, było odkrycie, że urszulańska koncepcja urzeczywistniania świętości ma wyraźny rys ignacjański.

W dalszym ciągu analiz autor ukazał podstawowe wymiary świętości w ujęciu Urszuli Ledóchowskiej, spośród których szczególnie zaznaczają się: chrystocentryczny, maryjny oraz eklezjalno-apostolski. Przy dość obszernym omawianiu każdego z nich autor posłużył się licznymi cytatami i bogatą dokumentacją w przypisach.

Kolejnym etapem przeprowadzonych badań było określenie środowisk aktualizowania świętości. Autor rozprawy wykazał, że – wbrew pozorom – Ledóchowska wcale nie zawężyła zagadnienia świętości do środowiska założonego przez siebie zgromadzenia, lecz głosiła, iż świętość jest powołaniem uniwersalnym, aktualizowanym zarówno w zakonie, jak i w rzeczywistości świeckiej. Odnośnie do tego ostatniego autor niemało miejsca poświęcił takim obszarom zaangażowania, jak misje, Akcja Katolicka, troska o dowartościowanie kobiet w społeczeństwie i w Kościele, a także media. Wynika z tego, że odpowiednie wychowanie jest sprawą zasadniczą dla realizowania świętości.

Uwieńczeniem podjętych badań jest ukazanie w ramach zagadnienia pedagogii świętości odpowiednich do tego środków realizacji, a także sposobu, jakim jest optymizm i radość, tak charakterystyczne dla osobowości świętej. Tytułem dopowiedzenia autor poruszył także zagadnienie szczególnie ważne dla św. Urszuli, jakim był patriotyzm.

Rozprawa przygotowana została bardzo starannie zarówno pod względem merytorycznym, jak i formalnym. Autor zadbał o najmniejsze szczegóły. Każda stawiana kwestia znajduje nie tylko przejrzyste rozwinięcie i uzasadnienie, ale także drobiazgowo wprost udokumentowanie w przypisach, które zajmują niemal 1/3 objętości rozprawy. Autor, posługując się poprawnym językiem teologicznym, swobodnie operuje szeroką wiedzą z zakresu teologii duchowości. Nie trzyma się więc kurczowo materiału źródłowego, lecz nierzadko analizowaną kwestię osadza w szerokim kontekście teologiczno-historycznym. O rzetelności i wnikliwości badacza zaświadcza także obfita literatura, z której korzystał. W wykazie bibliograficznym zajmuje ona ponad 30 stron.

Ks. Stanisław GÓRNIK (diec. zamojsko-lubaczowska), *Doświadczenie mistyczne w świetle pism wybranych mistyczek polskich XX wieku* (obrona 7 XI 2005).

Sobór Watykański II, a w ślad za nim Jan Paweł II, zwrócił uwagę na upodmiotowienie wiernych świeckich w Kościele. W adhortacji *Christifideles*

laici Papież stwierdza, że świeccy „winni uświadamiać sobie coraz wyraźniej nie tylko to, że należą do Kościoła, ale że sami są Kościołem, to znaczy wspólnotą wiernych żyjących na ziemi pod jednym przewodnictwem Papieża oraz pozostających z nim w łączności Biskupów” (ChL 9). Wobec tego nie można nie zauważyć ich cennego wkładu w duchowość, tym bardziej że pozostawione przez nich pisma nierzadko wskazują na głębokie doświadczenie duchowe, osiągające nawet szczyty zjednoczenia mistycznego.

Takie doświadczenie mistyczne czterech wybranych postaci polskiego laikatu ostatnich dziesięcioleci stanowi przedmiot badań prezentowanych w rozprawie doktorskiej ks. Stanisława Górnika. Są to: Kunegunda Siwiec (1896-1955), Rozalia Celakówna (1901-1944), Barbara Kloss (1902-1981) i Zofia Nosko (1920-1996). Ukazanie głębi ich życia duchowego i mistycznego wydaje się reprezentatywne dla dwudziestowiecznego, zaangażowanego religijnie i duchowo, polskiego laikatu.

Autor w pierwszym rozdziale dokonał identyfikacji doświadczenia mistycznego, przygotowując w ten sposób warsztat do dalszych badań. Następnie w kluczu biograficznym ukazał przejawy doświadczenia mistycznego u omawianych postaci. Kolejne dwa rozdziały, które stanowią swoistą kulminację prowadzonych badań, autor poświęcił omówieniu przedmiotu i podmiotowych skutków doświadczenia mistycznego. Ostatni rozdział stanowi próbę oceny doświadczenia mistycznego wybranych postaci. Zaproponowany schemat przebiegu badań może posłużyć jako wzorzec dla innych podobnych badań.

Pokaźne studium (liczące w sumie 363 strony) odznacza się niebagatelnym walorem badawczym i stanowi cenny przyczynek do poznania najnowszej polskiej duchowości. Z powodu braku odpowiednich opracowań, a w niektórych przypadkach także zobiektywizowanych danych źródłowych, rozprawa ks. S. Górnika prezentuje się jako śmiałe przedsięwzięcie badawcze i pod wieloma względami nowatorskie. Jest to więc w pewnym sensie przecieranie szlaków. Godne podkreślenia jest to, że rozprawa została przygotowana dość starannie pod względem technicznym.

2. Prace magisterskie

Promotor: ks. prof. dr hab. Marek Chmielewski

Paweł BIELECKI, *Sylwetka kierownika duchowego w świetle posoborowej literatury polskojęzycznej*; ks. Piotr BRODZIAK (diec. zamojsko-lubaczowska), *Różaniec w świetle encyklik różańcowych Leona XIII*; Anna BRZEZICKA (Zamość), *Formacja postaw duchowych w Katolickim Stowarzyszeniu*

Młodości po 1990 roku; Zbigniew KARCZEWSKI (Brodnica), Drogi życia monastycznego w ujęciu Tomasza Mertona; Agnieszka KOZIEŁ (Kozłówka), Miłość oblubieńcza w doktrynie świętej Teresy od Dzieciątka Jezus; Grzegorz LESZCZYK MIC, Formacja misyjna w seminariach duchownych w świetle posoborowego nauczania Kościoła; Małgorzata MAŁYSZEK (Łęczna), Psychoterapia w kierownictwie duchowym. Studium na podstawie publikacji polskojęzycznych na temat „Ćwiczeń duchowych” św. Ignacego Loyoli; Małgorzata POLAŃSKA (Biłgoraj), Radość w tekstach Liturgii Godzin Okresu Wielkanocnego; Marta SANALUTA (Lublin), „Miłość, która zbawia” Problematyka uzdrowienia w czasopiśmie „Szum z Nieba” z lat 1992-2003; ks. Oleksandr SELEZINKA (Ukraina), Sylwetka duchowa biskupa Pawła Wasyłyka; Magdalena SŁOMKA (Lublin), Ochrona środowiska jako imperatyw chrześcijanina. Studium na podstawie posoborowej literatury teologiczno-etycznej; Marek URBANIAK FSC, Sylwetka duchowa s. Angeliki Zofii Renke OP (1905-1942); Rafał WÓJTOWICZ, Świadectwo o Chrystusie we współczesnej polskiej muzyce rozrywkowej; Mariya ZHYNSKA CSJ (Ukraina), Kult Matki Bożej w Zgromadzeniu Sióstr Świętego Józefa.

Promotor: ks. dr Adam Rybicki

Bogumiła KAMIŃSKA, Patriotyzm jako element duchowości katolickiej w kaznodziejstwie ks. Jerzego Popiełuszki; Ewa LENART, Chrystocentryzm życia duchowego w pismach ks. prof. Włodzimierza Sedlaka.

II. KATEDRA HISTORII DUCHOWOŚCI

1. Prace doktorskie

Promotor: ks. prof. dr hab. Jerzy Misiurek

Adam Józef SOBCZYK MSF, Teologiczno-dogmatyczne podstawy życia duchowego według Katechizmu Kościoła Katolickiego.

W tym roku mija 13 lat od ogłoszenia *Katechizmu Kościoła Katolickiego*. Liczne jego wydania i opracowania w różnych językach dowodzą słuszności i potrzeby powstania tego dzieła. Jednakże niewiele opracowań zajmuje się problematyką duchowości. Papież natomiast wzywa w swych wypowiedziach do pogłębiania życia duchowego. W związku z tym rysuje się wyraźna potrzeba opracowania na podstawie *Katechizmu* jego nauczania w zakresie życia duchowego chrześcijanina.

Tekstem źródłowym niniejszej pracy było polskie wydanie *Katechizmu*. Uwzględniono jego pierwsze polskie wydanie z 1994 roku, *Corrigendę*, czyli poprawki naniesione przez Kongregację Nauki Wiary z 1998 roku, jak również drugie, poprawione wydanie z 2002 roku. Wśród obcojęzycznych tekstów źródłowych, obok francuskiego wydania *Catechisme de L'Eglise Catholique* (1992), które jest pierwszym światowym wydaniem *Katechizmu*, na szczególną uwagę zasługuje włoskie wydanie: *Catechismo della Chiesa Cattolica* (1992), które opatrzone komentarzem teologicznym i wydano jako: *Catechismo della Chiesa Cattolica, testo integrale e commento teologico* (1993). W tej grupie tekstów znajduje się także wydanie typiczne *Katechizmu* w języku łacińskim: *Catechismus Ecclesiae Catholicae. Editio typica latina* (1997).

Podjmując próbę przedstawienia teologiczno-dogmatycznych podstaw życia duchowego zawartych w nowym *Katechizmie*, wykorzystano metodę analizy i wykładu treści, by następnie zebrać wyniki badań według klucza wskazanego przez autorów *Katechizmu*, uwzględniając wymiar trynitarny, chrystocentrczny, pneumatologiczny i antropologiczny. Praca składa się z pięciu rozdziałów. Pierwszy – wstępny – dotyczy historii powstawania *Katechizmu Kościoła Katolickiego*. Pozostałe odnoszą się do teologiczno-dogmatycznych podstaw *Katechizmu*, a zostały skonstruowane według wyżej wspomnianego katechizmowego klucza.

Na podstawie przeprowadzonych badań można zauważyć, że specyficzną cechą *Katechizmu* jest jego „wrażliwość” na problemy współczesnego człowieka. Jego wykład rozpoczyna się od istoty ludzkiej, podkreślając jej rozumność, wolność i pragnienie poznania Boga. Z tekstu *Katechizmu* wybrzmiewa jego mistagogiczny charakter. Pragnie on, co stanowi pewne novum, doprowadzić człowieka do osobistego doświadczenia wiary. Wprowadzenie to polega nie tyle na doświadczeniu intelektualnym, ile na nawiązaniu relacji interpersonalnych, które nazywa komunią życia człowieka z Bogiem. Z tego tytułu treści życia duchowego stanowią punkt wyjścia, a zarazem cel katechizmowego wykładu. Wewnętrzne założenie *Katechizmu* prowadzi od człowieka, poprzez misterium paschalne Jezusa Chrystusa, do człowieka. Wszelkie definicje i podziały mają tu znaczenie drugorzędne. Czytelnik sam ma dojść do danej prawdy, nie za pomocą gotowych regułek, ale drogą dedukcji.

Katechizm mówi bardzo wiele na temat podstaw teologiczno-dogmatycznych życia duchowego. Wprawdzie niekiedy wymaga rozwinięcia, sprecyzowania i podania odpowiednich pojęć, jednakże zawiera w sobie to, co dla życia duchowego jest istotne. Wszystkie swe wywody opiera na Piśmie Świętym i Tradycji, wskazując na doświadczenie duchowe wielu świętych i mądrość Kościoła wpływającą z ponaddwutysiącletniej tradycji. Praca oczywiście

cie nie wyczerpuje całości zagadnień związanych z zamierzonym opracowaniem tematu. Byłoby dobrze wskazać także na podstawy teologiczno-moralne *Katechizmu*, jak również szerzej opracować zagadnienie nowej ewangelizacji. Wydobyć z jego tekstu wytycznych życia duchowego, zebranie ich w całość i ukazanie ich teologiczno-dogmatycznych fundamentów może służyć głębszemu poznaniu nauki Kościoła w kwestii życia duchowego i w chrześcijańskiej praktyce.

2. Prace magisterskie

Promotor: ks. prof. dr hab. Jerzy Misiurek

Yaraslau KRYŁOVICH OFMCap (Białoruś), *Postawa św. Franciszka z Asyżu wobec niewierności braci własnemu powołaniu. Studium na podstawie wczesnych źródeł franciszkańskich*; Katarzyna ŁUCZKA (diec. zamojsko-lubaczowska), *Przeżycia duchowe św. Teresy od Jezusa († 1582) w świetle jej „Księgi życia”*; Ks. Mikołaj NEVSKIJ (Ukraina), *Rozwój modlitwy w życiu św. Teresy od Dzieciątka Jezus*.

Promotor: ks. dr hab. Jarosław M. Popławski

Stanisław ZAJĄCZKOWSKI (Lublin), *Matężstwo jako przymierze miłości w publikacjach ks. Adama L. Szafrńskiego*.

III. KATEDRA PSYCHOLOGII EKLEZJALNEJ

1. Prace doktorskie

Promotor: prof. dr hab. A. J. Nowak OFM

Ks. Marek OSMULSKI (Żarów), *Miłość do Kościoła Świętego warunkiem dojrzałości kapłańskiej w nauczaniu Jana Pawła II*, ss. 321, Lublin 2005 (obrona 9.05.2005).

W myśl nauczania Jana Pawła II, kapłaństwo jest darem nieskończenie przerastającym człowieka. Jest poczęte z miłości Bożej, z niej się rodzi i w niej wzrasta. Ma ogromną godność, ponieważ jest szczególnym uczestnictwem w kapłaństwie Chrystusa, w Jego misji nauczycielskiej i królewskiej. Chrystus, zaznacza Ojciec św., otwiera dla kapłanów swoje serce jak dla prawdziwych przyjaciół i oczekuje od nich odpowiedzi pokornej, posłusznej i wier-

nej, podobnie jak od Apostołów, którzy przyjmując w Wieczerniku zaproszenie Jezusa, weszli z Nim po raz pierwszy w Komunię sakramentalną.

Posługa kapłana wymaga od niego dojrzałości w miłości Boga i bliźniego. Celem rozprawy doktorskiej było przedstawienie w świetle nauczania Jana Pawła II drogi ku dojrzałości kapłańskiej, która jest możliwa wtedy, gdy u podstaw powołania kapłańskiego pojawią się motywy: miłości Kościoła i poświęcenia całego swego życia w służbie dla niego. Aby ukazać relację miłości kapłana do Kościoła świętego, która warunkuje dojrzałość kapłańską, w pracy omówiono następujące zagadnienia: 1) Trynitarny wymiar Kościoła świętego; 2) Trynitarny wymiar kapłaństwa; 3) Eklezjalny wymiar miłości kapłańskiej; 4) Miłość w dojrzałości kapłańskiej.

Dokonano zasadnego, z punktu widzenia teologiczno-naukowego, wyinterpretowania niezwykle ważnej problematyki więzi, jaka istnieje między Trójcą Świętą a Kościołem Chrystusowym i Chrystusowym kapłaństwem, także z mocy sakramentu święceń, według nauki Jana Pawła II, mającej fundamentalne źródło w nauczaniu Soboru Watykańskiego II. Dużo miejsca w pracy poświęcono tematowi miłości jako istotnego rysu duchowości kapłańskiej; miłości decydującej o kapłańskiej dojrzałości, bez której kapłan nie jest zdolny rozumieć swej tożsamości zarówno bytowej, jak i posłanniczej. Problematyka dojrzałości była szczególnym wezwaniem rozprawy. Wykorzystano w tym zakresie dorobek psychologii osobowości i wkomponowano go w pojmowanie dojrzałości kapłańskiej rozumianej nie tylko w kategoriach psychologicznych, lecz także teologicznych. W ten sposób dojrzałość kapłańska, odwołująca się do dojrzałości ludzkiej, stanowi jej nadprzyrodzone dopełnienie, z uwzględnieniem kapłańskiej tożsamości.

W rozprawie dowiedziono, że o dojrzałości kapłańskiej decyduje osobowa relacja z Jezusem Chrystusem i stanowi ona siłę do owocnego działania na rzecz ewangelizacji nowego pokolenia. Im głębsza chrystoformizacja kapłana, tym silniejsza jego podatność na każde tchnienie Ducha Świętego.

2. Prace magisterskie

Promotor: prof. dr hab. A. J. Nowak OFM

Grażyna BAŃSKA (Wojkowice Kościelne), *Inspiracje religijne polskiego życia kulturalno-oświatowego na Górnym Śląsku od poł. XIX wieku do 1922 roku*; Natalia BERNAŚ (Chorzów), *Sakrament Bożego Miłosierdzia duchowo-psychiczną odnową człowieka w świetle dobranej literatury teologicznej i psychologicznej*; Barbara BUDZIK (Mysłowice), *Dojrzałość chrześcijańska*

odczytana z liturgii sakramentu bierzmowania; Joanna BURSZYK (Wodzisław Śląski), *Problem samobójstw w powiecie wodzisławskim w latach 1996–2003 na podstawie analizy dokumentów akt Komendy Powiatowej Policji w Wodzisławiu Śląskim*; Rafał CHWEDORUK OFM Cap (Świdnik), *Słowo Boże w życiu św. Franciszka z Asyżu. Analiza pism św. Franciszka i wczesnych źródeł franciszkańskich*; Joanna CZUPRYNA (Rybnik), *Eutanazja zaprzeczeniem godności, sensu cierpienia i umierania w nauczaniu Jana Pawła II*; Beata CWIĘTEK (Świerklaniec), *Świadomość eklezjalna młodzieży klas maturalnych w liceach na terenie Tarnowskich Gór*; Lesław DAROCHA (Sokołów Małopolski), *Katolicki ruch antynarkotyczny KARAN jako jedna z form przeciwdziałania narkomanii w Polsce*; Robert FORKASIEWICZ (Stachów), *Postawa wobec śmierci a religijność studentów Katolickiego Uniwersytetu Lubelskiego w świetle przeprowadzonych badań*; Piotr GAWENDA (Ruda Śląska), *Eucharystia źródłem ewangelizacji w świetle artykułów opublikowanych w periodyku „Homo meditans”*; Katarzyna GUŹNICZAK (Konin), *Eucharystyczny aspekt ślubów zakonnych w świetle wybranej literatury teologicznej po Soborze Watykańskim II*; Paweł HULECKI (Reszel), *Duchowość misyjna odczytana z Konstytucji i dokumentów Zgromadzenia Misjonarzy Afryki, Ojców Białych*; Alicja JANUS, *Samotność na drodze dążenia do świętości na przykładzie św. Teresy z Lisieux*; Józefa JĘCZMIONKA (Ruszków), *New Age wyzwaniem dla katechezy w świetle literatury teologicznej i psychologicznej*; Marek KLIMEK (Jastrzębie Zdrój), *Rola i znaczenie wartości chrześcijańskich w decyzjach lokalnych władz samorządowych w świetle wybranej literatury teologicznej i ekonomicznej*; Krzysztof KLIMONTKO (Tychy), *Absolutna wartość osoby ludzkiej w nauczaniu Jana Pawła II w czasie pielgrzymek do Polski*; Dorota KLUSZCZYŃSKA (Radom), *Fiat Maryi u podstaw nowego życia w świetle artykułów opublikowanych w periodyku „Homo meditans”*; Kamila KRUPA (Będzin), *Działalność „Caritas” Diecezji Sosnowieckiej od 1993 do 2003*; Wiesław LAZUR (Rybnik), *Wartość cierpienia w działalności błogostawionej Matki Teresy z Kalkuty w świetle teologicznej literatury polskojęzycznej*; Adriana LESZCZYŃSKA (Wodzisław Śląski), *Wpływ rozwodu na psychikę dziecka w wieku dorastania w świetle wybranej literatury teologicznej i psychologicznej*; Anna LOSKA (Mysłowice), *Małżeństwo sakramentem miłości w świetle artykułów publikowanych na łamach „Homo meditans”*; Ewa MATUSZAŃSKA (Łuków), *Kult maryjny w życiu wewnętrznym ks. Franciszka Blachnickiego na podstawie jego wypowiedzi i pism*; Barbara MOGIELSKA (Tychy), *Płodność matżeńska i jej wpływ na rozwój miłości w świetle pism Włodzimierza Fijałkowskiego*; Małgorzata PABJAN (Sosnowiec), *Ewangelizacja odczytana z listów św. Pawła Apostoła*; Urszula PAPACZ (Malczyce),

Obrona życia poczętego w świetle „Evangelium vitae” Jana Pawła II; Halina PASIK (Celiny Tuchowickie), Nowy człowiek w polityce; Iwona PYĆ (Szczecin), Taniec wyrazem duchowości człowieka w świetle dobranej literatury; Anna RAJDA (Ruda Śląska), Eucharystia najdoskonalszą szkołą życia społecznego w świetle encykliki Jana Pawła II „Ecclesia de Eucharystia” oraz wybranej literatury teologicznej; Stela SINKIEWICZ-LESIUK (Koszalin), Obraz Boga u morderców w świetle przeprowadzonych badań; Barbara SI-TEK (Chorzów), Chrystoformizacja nowego człowieka w ujęciu Sługi Bożego ks. Franciszka Blachnickiego; s. Jolanta SIWONIA (Zabrze), Oblicza miłości w życiu i postępowaniu św. Faustyny Kowalskiej na podstawie jej „Dzienniczka”; Robert SŁOWIŃSKI Robert (Ruda Śląska), Kult Matki Bożej w systemie przewencyjnym św. Jana Bosko; Anna SOWA (Biłgoraj), Antyeklezjalny aspekt satanizmu na podstawie wybranej polskojęzycznej literatury teologicznej i psychologicznej; Paweł SZYMAŁA OFM Cap, Braterstwo w wybranych pismach bł. Honorata Koźmińskiego; Urszula SZYMAŃSKA (Święcin nad Wisłą), Heroiczna postawa miłości bliźniego w życiu św. Alberta Chmielowskiego; Barbara ŚLIPKO (Gliwice), Wizja Kościoła w ujęciu Immanuela Kanta; Aleksandra WALKOWICZ (Katowice), Duchowość Świadców Jehowy w świetle dobranej polskiej literatury teologicznej; s. Miriam Renata WYDMAŃSKA (Będzin), Maryja Matką Kościoła w nauczaniu Jana Pawła II; Magdalena ZYCH (Przemyśl), Świadomość eklezjalna młodzieży gimnazjalnej z parafii pod wezwaniem św. Stanisława Biskupa w Uhercach Mineralnych w świetle przeprowadzonych badań.

Promotor: dr Teresa Paszkowska

S. Dorota OŚWIECIŃSKA FMA, *Miesiąc maj w duchowości Córek Maryi Wspomożycielki*, Katarzyna SZCZYGIEŁ-GÓROWSKA, *Odpowiedzialność rodzicielska za życie „Domowego Kościoła”*; Piotr PYKOSZ, *Wartość cierpienia w dziele ewangelizacji w nauczaniu Jana Pawła II.*